

chân như

*Trên rất xa xôi trên hủy diệt
Em đi về tay khép đôi tay
Ta suốt suốt thương hồn ta nhỏ
Không đủ vô cùng phủ áo bay*

*Có thể một ngày hóa kiếp ta
Đá trầm luân bỗng nở thành hoa
Chân như là bóng phương trời ấy
Một đóa quỳnh đêm nở mượt mà*